

Actualizat prin Hotărârea de Senat din 02.09. 2014

CODUL DE EVALUARE, MONITORIZARE ȘI ASIGURARE A CALITĂȚII

I. PREAMBUL

Având în vedere:

- Legea Educației Naționale nr.1/2011;
- Metodologia de evaluare externă a calității (ARACIS);
- Codul de Bune Practici pentru Departamentele de asigurare a calității din instituțiile de învățământ superior din România;
- Cadrul Național al Calificărilor;
- Carta Universității Agora din municipiul Oradea.

În conformitate cu cadrul legislativ actual, evaluarea, monitorizarea și asigurarea calității educației în învățământul superior se realizează prin două sisteme:

- a) *sistemul de evaluare și asigurare internă a calității educației*, elaborat și pus în practică de către fiecare furnizor de educație prin *Comisia de evaluare și asigurare a calității*;
- b) *sistemul de evaluare externă a calității educației*, elaborat și pus în practică la nivel național prin *Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS)*.

Evaluarea externă a calității educației cuprinde:

- a) evaluarea capacității instituționale a organizației furnizoare de educație;
- b) evaluarea eficacității educaționale a organizației furnizoare de educație;
- c) evaluarea managementului calității la nivel instituțional;
- d) evaluarea calității programelor de studii oferite;
- e) evaluarea concordanței dintre evaluarea internă și situația reală.

II. DEFINIȚII

Art. 1. (1) În accepțiunea membrilor comisiei de evaluare, monitorizare și asigurarea calității, **calitatea** este un atribut al proceselor și al structurilor Universității definit, în esență, prin gradul în care sunt satisfăcute *așteptările beneficiarilor* și sunt îndeplinite *standardele de calitate* specifice serviciilor educaționale prestate de Universitate.

(2) Calitatea este un atribut relativ și contextual, care se impune, se evaluează și se asigură în condițiile unui mediu concurențial/competitiv, prin mecanisme analoge celor din economia de piață, în termenii raporturilor dintre *cerere și ofertă*, dintre *furnizori și beneficiari*.

(3) Cererea este forma concretă în care acționează nevoile de educație și se manifestă pe două segmente principale:

- a) cererea *la intrare*, concretizată în structura și numărul candidaților la admitere, respectiv persoanele care doresc și pot să urmeze oferta de programe educaționale a Universității;
- b) cererea *la ieșire*, concretizată în numărul și structura calificărilor sau/și posesorilor de diplome universitare cerute pe piața muncii.

(4) **Oferta** Universității este alcătuită din numărul, structura și nivelul *programelor de studii* sau în general, ale bunurilor și serviciilor educaționale pe care Universitatea le furnizează potențialilor beneficiari.

(5) **Beneficiarii direcți** ai Universității sunt studenții, masteranzii, precum și orice alte persoane care urmează un program de formare inițială sau continuă în Universitate.

(6) **Beneficiarii indirecti** ai Universității sunt angajatorii, angajații, familiile beneficiarilor direcți, comunitatea socială locală și regională și, într-un sens larg, întreaga societate.

Art. 2. (1) Potrivit *Metodologiei generale*, asigurarea calității educației este centrată preponderent pe **rezultatele învățării**. Acestea sunt exprimate în termeni de *cunoștințe, competențe, valori și atitudini* care se dobândesc prin parcurgerea și finalizarea unui program de studii.

(2) Metodologia asigurării calității educației se bazează pe relațiile ce se stabilesc între **cinci componente**: *criteriile, standardele, standardele de referință, indicatorii de performanță și calificările*.

a) **Criteriul** este un reper ce se referă la un domeniu fundamental de organizare și funcționare a organizației furnizoare de educație.

b) **Standardul** reprezintă descrierea cerințelor formulate în termen de reguli și rezultate care definesc *nivelul minim* obligatoriu de realizare a unei activități de educație.

c) **Standardul de referință** reprezintă descrierea cerințelor care definesc *nivelul optim* de realizare a unei activități de educație, pe baza bunelor practici existente la nivel național, european sau mondial.

d) **Indicatorul de performanță** este un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activități de educație, prin raportare la standardele minimale și, respectiv, la standardele de referință.

e) **Calificarea** definește rezultatul efectiv al învățării obținut prin parcurgerea și finalizarea unui program de studii.

(3) Potrivit *Metodologiei generale*, asigurarea calității educației vizează **trei domenii fundamentale**, pentru care se stabilesc criterii specifice: *capacitatea instituțională, eficacitatea educațională și managementul calității*.

(4) **Capacitatea instituțională** rezultă din organizarea internă și infrastructura disponibilă și este definită prin următoarele criterii:

a) structurile instituționale, administrative și manageriale;

b) baza materială;

c) resursele umane.

(5) **Eficacitatea educațională** constă în mobilizarea de resurse în scopul obținerii rezultatelor așteptate ale învățării și este definită prin următoarele criterii:

a) conținutul programelor de studii;

b) rezultatele învățării;

c) activitatea de cercetare științifică;

d) activitatea financiară a instituției.

(6) **Managementul calității** desemnează ansamblul strategiilor, procedurilor și structurilor de evaluare și asigurare a calității și se concretizează în următoarele criterii:

a) strategii și proceduri pentru asigurarea calității;

b) proceduri privind inițierea, monitorizarea și revizuirea periodică a programelor și activităților desfășurate;

c) proceduri obiective și transparente de evaluare a rezultatelor învățării;

d) proceduri de evaluare periodică a calității corpului profesoral;

e) accesibilitatea resurselor adecvate ale învățării;

f) baza de date actualizată sistematic referitoare la asigurarea calității;

g) transparența informațiilor de interes public cu privire la programele de studii și, după caz, certificatele, diplomele și calificările oferite;

h) funcționalitatea structurilor de asigurare a calității educației.

III. PRINCIPII GENERALE

Art. 3. Codul de Evaluare, Monitorizare și Asigurare a Calității are menirea de a promova acea cultură a calității care să contribuie la realizarea unui învățământ superior de calitate, afirmat ca un bun public, demn de încrederea publică, și la îmbunătățirea continuă a calității vieții, a culturii și economiei naționale într-un cadru european prin responsabilitate instituțională, centrare pe rezultate, identitate instituțională, cooperare cu toate componentele sistemului educațional.

Art. 4. Principiile generale impuse de prezentul Cod, care trebuie respectate de către persoanele care desfășoară activități în domeniul evaluării calității, sunt următoarele:

- Legalitate;
- Independență;
- Obiectivitate;
- Imparțialitate;
- Transparență;
- Responsabilitate personală;
- Profesionalism;
- Confidențialitate.

Art. 5. Angajamentul față de aceste principii presupune că fiecare persoană implicată în evaluarea și asigurarea calității în universitate:

- Cunoaște și respectă în totalitate legile, reglementările și normele aplicabile domeniului asigurării calității în învățământul superior.
- Dovedește independență în activitate, nu cedează presiunilor de orice natură, se disociază clar de orice relație personală și formulează concluzii independente;
- Are o atitudine obiectivă în activitățile de asigurare a calității și acreditare. Oferă informații corecte, face afirmații și își exprimă opinii doar în posesia datelor și informațiilor necesare, dincolo de orice apreciere individuală emoțională bazată pe prejudecăți și impresii. Face recomandări și ia decizii bazate exclusiv pe date reale și pe informații precise, verificate temeinic.
- Face afirmații și sau își exprimă opinii în mod onest, neutru și imparțial. Nu discriminează pe criterii de sex, etnie, vârstă, religie, etc. în procesul de evaluare a calității;
- Face eforturi pentru o transparență maximă în ceea ce privește regulile, procedurile, cerințele profesionale, principiile de evaluare, etc. Nu ascunde și nu denaturează cele constatate.
- Își asumă responsabilitatea personală pentru afirmațiile și opiniile exprimate și poate oricând dovedi acordul dintre acestea și reglementările legale aplicabile, regulile interne ale instituției;
- Menține un nivel ridicat de competență profesională. Se bazează pe o înaltă exigență și solidaritate profesională, manifestă obligația morală de a lucra pentru îmbunătățirea calității. Cei implicați în activități de evaluare a calității se vor dovedi ascultători și observatori și îi vor trata pe alții cu respect;
- Este fidel principiului confidențialității în furnizarea, completarea, utilizarea și asigurarea accesului la informație în conformitate cu regulile și procedeele acceptate.

IV. EVALUAREA ȘI ASIGURAREA CALITĂȚII

Art. 6. Evaluarea și asigurarea calității la nivelul structurii și organizării instituționale vizează criteriile, standardele și indicatorii de performanță privind structurile academice, administrative și manageriale, resursele umane și baza materială. Eficacitatea educațională cuprinde următoarele componente: conținutul programelor de studii, rezultatele învățării, cercetarea științifică și activitatea financiară.

Art. 7. La nivelul structurilor academice (facultăți, departamente, centre de cercetare), evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- a) concordanța structurilor cu tipurile și domeniile programelor de studii sau, după caz, ale programelor de cercetare;
- b) concordanța structurilor cu dimensiunile cantitative și calitative ale resurselor umane (studenți, cadre didactice, cercetători);
- c) dimensionarea și organizarea structurilor pentru o funcționalitate optimă;
- d) disponibilitatea resurselor financiare pentru susținerea structurilor existente sau propuse pentru înființare.

Art. 8. La nivelul structurilor administrative (departamente, compartimente, servicii), evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- a) concordanța structurilor administrative cu necesitățile de funcționare și administrare a Universității;
- b) dimensionarea volumului de muncă și a necesarului de posturi;
- c) distribuirea sarcinilor pe compartimente specializate;
- d) stabilirea subordonării ierarhice a fiecărui compartiment de muncă.

Art. 9. (1) Evaluarea și asigurarea calității managementului instituțional vizează: planificarea strategică, organismele de conducere și funcțiile de conducere.

(2) Planificarea strategică la nivel instituțional și la nivelul structurilor de ordinul 1 (facultăți, departamente, unități autonome de cercetare) și, respectiv, planurile strategice, ca instrumente centrale ale managementului strategic, se evaluează printr-un sistem de standarde și indicatori privind:

- condițiile și procedurile privind analiza nevoilor de educație;
- definirea obiectivelor strategice;
- proiectarea utilizării resurselor;
- stabilirea căilor și mijloacelor de realizare;
- structura documentelor de planificare;
- urmărirea și evaluarea realizării obiectivelor.

(3) La nivelul Senatului Universității, evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- componența și organizarea activității acestuia;
- procedurile de adoptare și implementare a deciziilor;
- procedurile de urmărire și evaluare a efectelor deciziilor luate;
- sistemul de comunicare cu comunitatea academică;

(4) La nivelul departamentelor și centrelor de cercetare, evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- componența și organizarea activității acestora;
- procedurile de adoptare și implementare a deciziilor;
- urmărirea și evaluarea efectelor deciziilor luate;
- sistemul de comunicare cu structurile și personalul din subordine.

(5) Pentru funcțiile de conducere academică la nivel instituțional (rector) și la nivelul structurilor universitare subordonate (decani, directori de departamente/centre de cercetare), evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- condițiile de ocupare și exercitare a acestor funcții;
- sferele de competențe și responsabilități;
- comportamentul managerial;
- criteriile de evaluare a actului managerial;

(6) Pentru funcțiile de conducere administrativă la nivel instituțional (director general administrativ, șef compartiment) evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- condițiile de ocupare și exercitare a acestor funcții;
- sferele de competențe și responsabilități;
- criteriile de evaluare a prestației manageriale și profesionale;

Art. 10 Evaluarea și asigurarea calității resurselor umane se realizează pe baza unui sistem de standarde și indicatori diferențiat în funcție de principalele categorii care alcătuiesc potențialul de resurse umane al Universității; studenți, corpul profesoral și de cercetători, personalul economic și tehnico-administrativ.

Art. 11. Evaluarea și asigurarea calității privind studenții și, respectiv, prestația profesională a studenților, se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează;

- a) condițiile de admitere și caracteristicile „la intrare” ale studenților;
- b) condițiile de parcurgere și promovare a disciplinelor, anilor și ciclurilor de studii, precum și a examenelor de finalizare a studiilor;
- c) criteriile de evaluare a performanțelor școlare, profesionale și de cercetare;
- d) condițiile de stimulare a performanței înalte, respectiv condițiile de obținere a subvențiilor de la bugetul de stat pentru finanțarea studiilor, a burselor de studii sau sociale, a facilităților sau stimulentele acordate de Universitate pentru promovarea performanțelor înalte.

Art. 12. (1) Evaluarea și asigurarea calității corpului profesoral se realizează pe baza unui sistem multi-criterial de standarde și indicatori care vizează: prestația didactică, prestația științifică, recunoașterea academică, deontologia profesională.

(2) Evaluarea și asigurarea calității prestației didactice, se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- a) strategiile didactice, metodele și mijloacele de învățământ folosite;
- b) conținutul științific;
- c) structurarea logică și psihologică a cunoștințelor;
- d) stilul de predare, relația profesor-studenți;
- e) metodele și condițiile evaluării studenților.

(3) Evaluarea prestației didactice se efectuează printr-un sistem complex de indicatori care cuprinde:

- a) autoevaluarea cadrului didactic;
- b) evaluarea colegială, efectuată de către membrii catedrei de specialitate;
- c) evaluarea de către studenți;
- d) evaluarea din partea conducătorului direct (după caz, șef de catedră, decan, director, rector, președinte).

(4) Evaluarea și asigurarea calității prestației științifice se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- a) nivelul temelor și activităților de cercetare (departamental, instituțional, național, internațional);
- b) atributele temelor de cercetare (noutate, originalitate, utilitate, relevanță, soliditate metodologică);
- c) granturile și contractele de cercetare, nivelul acestora (local, național, internațional), rolul deținut (director, membru al echipei), volumul finanțării, beneficiile directe sau indirecte aduse Universității;
- d) activitatea publicistică cu caracter științific (de specialitate), tipul publicațiilor (cărți, cursuri, studii), nivelul editurilor sau al editorilor (local, zonal, național, internațional), modalitatea editării (în regie proprie, prin contract cu edituri, prin finanțări interne sau externe), tirajul;
- e) participarea la conferințe naționale și internaționale;

(5) Recunoașterea academică, se evaluează printr-un sistem de indicatori care vizează:

- a) participarea în organisme academice și științifice naționale și internaționale;
- b) prezența în bibliografiile de specialitate cu lucrările proprii;
- c) activitatea ca profesor sau cercetător invitat la universități sau institute din țară și din străinătate;
- d) conducerea de doctorat și participarea în comisiile de doctorat;

(6) Evaluarea prestației științifice și a recunoașterii academice se efectuează pe baza unui sistem de standarde și indicatori diferențiat pe funcții (grade) didactice și de cercetare.

(7) Deontologia profesională a cadrului didactic se evaluează pe baza normelor cuprinse în Codul de etică al UAO.

Art. 13. - (1) Evaluarea și asigurarea calității în domeniul bazei materiale se realizează pe baza unor standarde și indicatori care vizează:

- a) spațiile de învățământ: număr, suprafață, amplasare, utilități;
- b) adecvarea spațiilor la cerințele destinațiilor: amfiteatre pentru cursuri, săli pentru seminarii și laboratoare, biblioteci și săli de lectură, cabinete specializate;
- c) mobilierul școlar: estetică, funcționalitate, conformitate cu cerințele ergonomice;
- d) dotările pentru învățământ: mijloace de învățământ pentru predare, aparatură specifică pentru laboratoare, aparatură de teren;
- e) dotările pentru cercetare științifică;
- f) gradul de utilizare a spațiilor și dotărilor pentru învățământ și cercetare.

(2) Evaluarea și asigurarea calității în domeniul bazei materiale vizează și standarde și indicatori privind investițiile în dotări, cu referire la:

- a) ponderea cheltuielilor pentru dotări în totalul cheltuielilor;
- b) ponderea fondurilor destinate dotărilor în totalul veniturilor proprii sau în raport cu alte destinații ale acestor venituri.

Art. 14. (1) Evaluarea și asigurarea calității programelor de studii vizează trei niveluri de abordare: structura programelor de studii la nivel instituțional, nivelul curriculum-ului fiecărui program și nivelul procesului de învățământ.

(2) În cazul structurii programelor de studii la nivel instituțional, evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unui sistem de standarde și indicatori care vizează:

- a) corespondența dintre structura pe domenii și pe cicluri a programelor de studii din oferta Universității și cererea de studii, atât la intrare (afluxul de candidați la admitere), cât și la ieșire (structura cererii pe piața calificărilor universitare);
- b) corespondența dintre dinamica domeniilor (specializărilor) din structura Universității și tendințele actuale și de perspectivă, pe plan intern și internațional, privind apariția de noi domenii și calificări (de licență, masterat sau doctorat);
- c) corelarea structurii programelor de studii cu cerințele și așteptările beneficiarilor direcți și indirecti ai Universității, ale comunității social-economice locale și regionale;
- d) coerența dezvoltării studiilor pe verticala ciclurilor universitare: licență, masterat, doctorat;
- e) corelarea dintre dinamica domeniilor (specializărilor) de studii și domeniile de cercetare științifică;
- f) alinierea la standardele naționale privind autorizarea, în cazul domeniilor (specializărilor) propuse spre înființare, și privind acreditarea și, respectiv, evaluarea periodică, în cazul domeniilor (specializărilor) existente.

(3) În cazul curriculum-ului universitar aferent fiecărui program de studiu, evaluarea și asigurarea calității se realizează pe baza unui sistem de standarde și indicatori care vizează:

- a) proiectarea curriculară, definirea obiectivelor și a competențelor vizate;
- b) structurarea optimă a curriculum-ului pe tipuri discipline (fundamentale, de specialitate, complementare; obligatorii, opționale, facultative);
- c) structurarea optimă a curriculum-ului pe tipuri de activități didactice (cursuri, seminarii, laboratoare, practică) și pe tipuri de evaluare (formativă, sumativă; orală, scrisă, practică);
- d) adecvarea structurii și a conținuturilor curriculare la profilul de formare a specialistului, în acord cu competențele solicitate de exercitarea în condiții reale a profesiei sau a calificării dobândite prin studii;
- e) concordanța structurii și conținuturilor curriculum-ului cu standardele naționale și europene;
- f) îndeplinirea condițiilor de eficiență și sustenabilitate economico-financiară pentru fiecare program de studii;

(4) Evaluarea și asigurarea calității la nivelul procesului de învățământ se realizează printr-un sistem de standarde și indicatori care vizează:

- a) proiectarea didactică (programele analitice ale disciplinelor, tematicile pentru seminarii, proiectele pentru laboratoare și lucrări practice);

- b) organizarea procesului de învățământ (formațiile de studii, orarul, structura semestrelor și anilor de studiu, planificarea sesiunilor de examene);
- c) strategiile didactice, metodele și mijloacele de predare-învățare;
- d) metodele și tehnicile de evaluare a studenților (obiectivitate, corectitudine, transparență, relevanță);
- e) relațiile de interdependență predare - învățare - evaluare;
- f) relațiile de interdependență dintre strategiile didactice și performanțele școlare și profesionale ale studenților;

Art. 15. - (1) Rezultatele învățării constituie reperul principal pentru întregul sistem de evaluare și asigurare internă a calității educației. Rezultatele învățării se evidențiază în principal prin performanțele dobândite de studenți în procesul de învățământ și prin succesul absolvenților pe piața muncii.

(2) Indicatorul principal al performanțelor studenților îl reprezintă notele și calificativele obținute în urma evaluărilor. Relevanța acestui indicator se prezintă sub două aspecte:

- a) sub aspect structural, indicatorul relevă ponderea studenților pe niveluri de performanță academică (exprimate în note) și se poate determina la nivelul unei grupe, al unei serii de curs, al unei specializări, al unei facultăți și la nivelul Universității; în funcție de obiectivele urmărite, indicatorul se poate determina pentru un semestru, un an de studiu sau un ciclu de studii;
- b) sub aspect dinamic (procesual), indicatorul relevă evoluția sau involuția performanțelor studenților între începutul și finalul unei perioade de studii (un an universitar, un ciclu de studii) și se poate determina pentru o grupă, o serie de curs, o specializare, o facultate și la nivelul Universității;

(3) Rezultatele învățării se pun în evidență și prin indicatorii succesului/insuccesului școlar, dintre care cei mai semnificativi sunt:

- a) numărul și ponderea studenților integraliști după două sesiuni de examene;
- b) numărul și ponderea studenților integraliști după trei sesiuni de examene;
- c) numărul și ponderea studenților integraliști după sesiuni de reexaminări;
- d) ponderea studenților care înregistrează un progres, respectiv un regres, între începutul și finalul unei perioade de studii (un an universitar, un ciclu de studii);

(4) Rezultatele învățării se pun în evidență și prin indicatorii de randament, respectiv indicatorii pierderilor școlare, dintre care cei mai semnificativi sunt:

- a) evoluția numărului de studenți de-a lungul fiecărui program de studii, respectiv diferența dintre numărul studenților care încep și numărul studenților care finalizează programul de studii;
- b) numărul și ponderea studenților care promovează în urma unor perioade de prelungire de școlaritate (semestre, ani), respectiv numărul și ponderea studenților care finalizează studiile într-o perioadă mai mare decât durata standard a domeniului (specializării);
- c) numărul și ponderea studenților exmatriculați care, după anularea motivului exmatriculării, se întorc în Universitate (pierderi temporare), respectiv numărul studenților exmatriculați care nu se mai întorc în Universitate (pierderi definitive);
- d) structura pierderilor școlare pe factori și cauze (incapacitate, dezinteres, carențe ale procesului de învățământ, factori sociali, economici, financiari, starea de sănătate etc.);

(5) Al doilea grup important de indicatori ai rezultatelor învățării îl reprezintă indicatorii privind succesul/insuccesul absolvenților pe piața muncii, dintre care cei mai importanți sunt:

- a) numărul și ponderea absolvenților care se integrează profesional în concordanță cu domeniul (specializarea) și nivelul studiilor absolvite (al diplomei obținute);
- b) numărul și ponderea absolvenților care se integrează profesional în domenii conexe sau apropiate, dar la nivelul studiilor absolvite;
- c) numărul și ponderea absolvenților care se integrează profesional în afara domeniului (specializării) sau/și sub nivelul studiilor absolvite;
- d) numărul și ponderea absolvenților care nu reușesc să se integreze profesional (șomeri);
- e) numărul și ponderea absolvenților care continuă studiile universitare în ciclurile superioare (masterat, doctorat);

f) relația dintre succesul/insuccesul profesional și performanțele obținute de absolvenți în cursul studiilor (relevanța socială a notelor școlare).

(6) Semnificația indicatorilor privind rezultatele învățării poate fi pusă în evidență în trei ipostaze:

a) ca indicatori normativi, situație în care numărul și ponderea studenților (absolvenților) din diferitele categorii de performanță se raportează la anumite norme sau standarde stabilite la nivelul fiecărei specializări, al facultăților sau al Universității;

b) ca indicatori comparativi intrainstituțional, situație în care numărul și ponderea studenților (absolvenților) din diferitele categorii de performanță se raportează la media performanțelor înregistrate în cadrul unei specializări, al unei facultăți sau la nivelul Universității;

c) ca indicatori comparativi transinstituțional, situație în care numărul și ponderea studenților (absolvenților) din diferitele categorii de performanță se raportează la rezultatele înregistrate de studenții altor universități, în aceleași domenii sau în domenii apropiate, la nivelul aceluiași ciclu de studii universitare.

Art. 16. (1) Cercetarea științifică este definită ca parte integrantă a activității academice și ca o componentă a eficacității educaționale. Evaluarea și asigurarea calității în domeniul cercetării științifice vizează: structurile de cercetare, temele și activitățile de cercetare, rezultatele cercetării, relația dintre cercetare și învățare, activitatea editorială.

(2) Calitatea structurilor de cercetare se evaluează și se asigură printr-un sistem de standarde și indicatori ce vizează:

a) identitatea științifică a structurii de cercetare, definirea și motivarea domeniului disciplinar sau interdisciplinar de cercetare, plasarea structurii în rețeaua intrainstituțională și în rețelele naționale și internaționale de cercetare din același domeniu sau din domenii conexe;

b) nivelul de organizare a structurilor de cercetare: laborator, colectiv, centru, institut, departament;

c) nivelul de recunoaștere și de acreditare a structurii de cercetare: instituțional, regional, național, internațional, respectiv acreditare la nivelul Senatului, la nivelul CNCSIS sau altor organisme naționale, la nivel european;

d) resursele umane care susțin structura de cercetare (cadre didactice, cercetători, laboranți, personal administrativ);

e) baza materială: spații, laboratoare, bibliotecă, aparatură de investigare;

f) finanțarea structurilor de cercetare, ponderea surselor de finanțare (din granturi, din contracte, din prestarea unor servicii de consultanță sau audit, din valorificarea publicațiilor ș.a.), raportul dintre autofinanțare și finanțarea de la bugetul Universității.

(3) Calitatea temelor și activităților de cercetare se evaluează și se asigură printr-un sistem de standarde și indicatori care vizează:

a) originalitatea, constând în contribuția adusă la dezvoltarea de noi cunoștințe sau direcții de cercetare, de noi metodologii sau moduri de abordare;

b) soliditatea teoretică și metodologică, constând în rigoarea sistemului conceptual, validitatea metodelor și instrumentelor de cercetare, transparența demersurilor și verificabilitatea rezultatelor cercetării, onestitatea concluziilor;

c) relevanța, constând în gradul în care tema de cercetare răspunde unor preocupări actuale în domeniu, oferă soluții unor probleme încă nerezolvate și este utilă altor cercetători.

(4) Sistemul de indicatori pentru evaluarea calității rezultatelor cercetării se stabilește pe domenii ale cercetării, potrivit particularităților fiecărui domeniu. Pe ansamblu, se iau în considerare următoarele tipuri de rezultate:

a) articole în reviste științifice (nivelul de recunoaștere a revistelor pe plan intern și internațional);

b) studii prezentate la conferințe (nivelul de organizare și de recunoaștere a conferințelor pe plan intern și internațional);

c) cărți și monografii (nivelul editurilor sau al editorilor: local, național, internațional);

d) patente, instrumente sau tehnologii aplicative;

e) documentații științifice în cadrul programelor naționale sau europene de dezvoltare socială;

f) documentații științifice în cadrul serviciilor de consultanță și audit pentru instituții și agenți economici;

g) documentații științifice pentru fundamentarea strategiilor și deciziilor la nivelul Universității.

(5) Evaluarea și asigurarea calității cercetării științifice are în vedere și relația dintre cercetare și învățare și se realizează printr-un sistem de indicatori ce vizează:

a) contribuția activităților de cercetare la dezvoltarea curriculum-ului universitar;

b) contribuția activităților de cercetare la dezvoltarea tehnologiei didactice;

c) cuprinderea studenților în activitățile de cercetare și practicarea învățării prin cercetare ca formă specifică a învățării la nivel universitar.

(6) Evaluarea și asigurarea calității activității editoriale și de tipărire a publicațiilor Universității se realizează printr-un sistem de standarde și indicatori ce vizează:

a) condițiile de acceptare spre publicare;

b) condițiile privind acordarea ISBN/ISSN;

c) condițiile și regulile privind contractarea editării lucrărilor și de stabilire a regimului de copyright;

d) regulile privind identificarea autorilor în cazul lucrărilor cu coautori, al lucrărilor colective și al revistelor;

e) condițiile privind utilizarea aparatului critic și a bibliografiei;

f) normele privind volumul, formatul și tehnoredactarea lucrărilor;

g) normele privind tirajul minim/optim și distribuirea lucrărilor.

h) normele privind calitatea tehnică și estetică a tipăririi.

Art. 17. (1) Activitatea financiară este definită ca parte integrantă a activității academice și ca o componentă a eficacității educaționale. Evaluarea și asigurarea calității în domeniul activității financiare vizează: raportul venituri-cheltuieli și managementul financiar.

(2) Evaluarea și asigurarea calității privind raportul dintre venituri și cheltuieli se realizează printr-un sistem de standarde și indicatori care vizează:

a) nivelul optim al veniturilor pentru funcționarea normală a instituției;

b) volumul și ponderea veniturilor pe surse (de la bugetul de stat, din taxe de studii, din granturi și contracte de cercetare, din prestări de servicii specifice, din alte surse);

c) structura veniturilor pe facultăți, departamente și unități de cercetare;

d) criteriile de stabilire a cuantumului taxelor de studii și a celorlalte prețuri ale serviciilor prestate de Universitate, în condițiile unor raporturi optime preț/calitate și, respectiv, preț-costuri;

e) volumul și structura generală a cheltuielilor;

f) ponderea fondurilor pentru dezvoltare (investiții, dotări) în totalul veniturilor, respectiv în totalul cheltuielilor;

g) volumul și structura cheltuielilor de personal pe categorii (personal didactic, personal de cercetare, personal nenedidactic);

h) volumul și structura cheltuielilor materiale;

i) raportul venituri-cheltuieli la nivel instituțional și la nivelul structurilor descentralizate (facultăți, departamente, unități de cercetare).

(3) Evaluarea și asigurarea calității la nivelul managementului financiar se realizează printr-un sistem de standarde și indicatori care vizează:

a) corelarea managementului financiar cu managementul academic și utilizarea finanțelor Universității în acord cu strategia de dezvoltare instituțională;

b) procedurile de stabilire, de evidență și de urmărire a veniturilor și cheltuielilor pe surse și destinații;

c) procedurile de stabilire, de evidență și de urmărire a veniturilor și cheltuielilor pe structurile descentralizate (centre de responsabilitate bugetară): facultăți, departamente, unități de cercetare, compartimente de servicii și tehnico-administrative;

d) criteriile și procedurile de susținere financiară a structurilor care înregistrează deficite și modalitățile de compensare internă a deficitelor;

e) criteriile și modalitățile de determinare a eficienței economico-financiare a activităților Universității și de îmbinare a eficienței cu calitatea.

V. MONITRIZAREA CALITĂȚII

Art. 18. Monitorizarea calității este realizată de către Rectorul UAO prin Departamentul de asigurare a calității, condus de un director, subordonat rectorului UAO. Rectorul UAO este direct responsabil pentru asigurarea calității serviciilor educaționale și de cercetare științifică.

Art. 19. Monitorizarea unor procese și componente ale sistemului de management al calității:

a) monitorizarea programelor de studii este asigurată de către directorul de departament și de către decan;

b) monitorizarea calității activităților de cercetare este asigurată de către directorii de departamente și de către directorii centrelor de cercetare;

c) monitorizarea serviciilor-suport este asigurată de către directorul Direcției Generale Administrative și de către directorii de departament/șefii de compartimente funcționale.

Art. 20. (1) Monitorizarea și controlul intern al calității se realizează pe două paliere:

a) academic: realizat de către Rectorul UAO, prin Departamentul de asigurare a calității și Consiliul calității din cadrul Senatului UAO;

b) executiv: asigurat prin analize efectuate de management supuse atenției Consiliului de administrație și prin audituri realizate de Serviciul de audit intern, condus de un șef de serviciu, subordonat președintelui CA-UAO.

(2) Controlul extern este de resortul autorităților abilitate la nivel național (ARACIS, MECTS) și internațional (EUA, ENQA, etc.).

VI. STRUCTURI ȘI MECANISME DE APLICARE A CODULUI DE EVALUARE, MONITORIZARE ȘI ASIGURARE A CALITĂȚII

Art. 21. Universitatea AGORA își organizează și desfășoară activitățile prin care se asigură serviciile educaționale și de cercetare științifică în conformitate cu standardul internațional ISO 9001: 2000 privind sistemul de management al calității, urmărind să obțină certificarea de conformitate în acest sens.

Art. 22. Conducerea UAO are responsabilitatea implementării și actualizării politicii și obiectivelor referitoare la calitatea serviciilor educaționale și de cercetare științifică, a menținerii conformității sistemului de management al calității cu standardele de referință.

Art. 23. La nivelul Senatului UAO se constituie consiliul calității care are un rol consultativ în fundamentarea deciziilor cu privire la politica și obiectivele referitoare la calitate. Consiliul este format din cinci membri și este coordonat de către rector, în calitate de președinte.

Art. 24. Departamentul de asigurare a calității coordonează și asigură suportul legislativ necesar pentru asigurarea conformității sistemului de management al calității cu standardele de referință, potrivit atribuțiilor definite prin regulamentul său de funcționare.

Art. 25. În baza politicii și a obiectivelor referitoare la calitate, Departamentul de asigurare a calității elaborează „Programul anual de măsuri privind îmbunătățirea calității proceselor didactice și de cercetare științifică din cadrul UAO”.

Art. 26. La nivelul entităților funcționale (facultate, departament, compartiment), responsabilitatea definirii și implementării măsurilor privind îmbunătățirea calității proceselor didactice și de cercetare științifică, a menținerii conformității sistemului de management al calității cu standardele de referință revine conducerii acestora, împreună cu responsabilii cu calitatea / auditorii interni. Obiectivele specifice definite în cadrul programelor anuale ale acestor entități, trebuie corelate cu obiectivele generale referitoare la calitate stabilite la nivelul universității.

VII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 27. Prezentul Cod de Evaluare, Monitorizare și Asigurare a Calității a fost aprobat în Ședința Senatului din data 02.09.2013 și intră în vigoare începând cu 01.10.2013.

PREȘEDINTE SENAT UNIVERSITATEA AGORA

Prof.univ.dr. Adriana MANOLESCU

RECTOR,

Prof.univ.dr. Ioan DZIȚAC

ȘEF OFICIUL JURIDIC,

Conf. univ.dr. Laura POPOVICIU

